

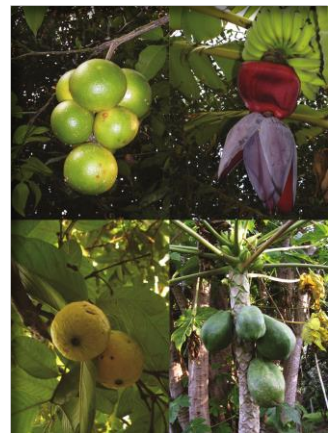
Selam lidžodž,

Ahoj děti! A tím nemyslím jen ty do 18 let. Proč ptáte se? Jednoduše proto, že všichni jsme dětmi Božími. Ať už si to přiznáme nebo ne, uvnitř dětmi zůstaneme napořád. Mimo to, zde v Debre Zeit vítám tutéž frází všechny čokoládové zbojníky, přibíhající do střediska. Dnes si na svém pozdravu nechám obzvláště záležet, protože je mezinárodní den dětí a všichni jej společně oslavíme perníčky z České republiky.

Dívám se do kalendáře, klasického evropského a zjišťuji, že jsem v pořádném skluzu se svým druhým dopisem z Afriky. Čas tu nabral neúprosné tempo Etiopského běžce a utekl mi i s měsícem říjnem.

Období dešťů nadobro ustalo, ochladilo se. Marně jsem však čekala, že listí na stromech začne žloutnout a opadávat. Příroda nás štědře obdarovává úrodou avokád, tefu a život osladí papájou, zeitunem nebo banány. Nicméně vítr vysušil veškeré kaluže a proměnil fotbalová hřiště v mini poušť, na které tančí oblaka prachu. Napadlo mě, že by se tu parádně pouštěli papíroví draci.

Stejně jako se proměnilo počasí z deštivého v suché, tak se i české dobrovolnice sžila s místní komunitou a musí se vám přiznat, že se tu díky skvělým lidem cítí jako doma. Dokonce víc než to.

Kdyby nebylo zrcadla, věřila bych, že i já mám velké černé oči a opálenou pleť. Děti mi s oblibou pletou šhruba- copánky, které jsou téměř nesmrtelné. Kvalitu měřím dle času stráveného jejich rozčesáváním. V neděli své vlasy zahalím do bílé nataly, obléknu dlouhou sukni a zamířím do místního kostela. Mše slavená ve starobylém jazyce Gez (jako u nás latina) je pro mne chvílí, kdy děkuji za další krásný týden, za děti, zdraví i mír, jejichž podstatu tu chápu mnohem více než kdy předtím.

Víkendové poledne probíhá oratoř. Zahájili jsme fotbalové a volejbalové turnaje. Jeden tým se pojmenoval mým křestním jménem a týden na to se rozpadl. Raději z toho nebudu vyvozovat závěry. 75 % mládeže je tedy plně ponořena do fotbalu. Zbylá čtvrtina hraje kalčo (stolní fotbal), ping-pong, basketbal nebo tančí. Ale přesto se tu najde ještě pěkný houf dětí, na které nezbylo místo na houpačce, skluzavce, na fotbal i tanec jsou příliš malé, nebo nezbedné. Kradou si navzájem pneumatiky, házejí po sobě boty, pošťuchují se a nahánějí se mezi záchody.

To je můj malý milovaný gang, se kterým trávím oratoř. Dosud si své místo ve středisku hledáme. Přestože rádi tančíme, nedržíme tempo ani choreografii. Pro naši neukázněnost jsme byli Abbou Laretou vykázáni ven. Basketbal nám taky moc nešel. Chvilka, kdy se nám podařilo ukořistit balón jen pro sebe, přebýla veškerá pravidla. A tak se driblink a přihrávky proměnili v americké rugby a vítěz byl ten, kdo se prodral houfem protivníků ke koši a strefil jej. Nakonec se přece jen pro naše speciální potřeby vyhradil kousek hřiště, kde smíme hrát hry jako je třeba číslovaná.

A jak to vypadá s vyučováním? S politováním musím konstatovat, že pravděpodobně učitelkou nikdy nebudu. Děti na mne „Miss“ ani „teacher“ nevolají. Všichni dobře víme, že se to nehodí, a propo, vůbec na to neslyším. Do učitelky mám svými znalostmi ještě daleko a Miss se přece nehoupe na žua-žue. Nejlepší výraz je kamarádka Vorenika nebo stručněji Vore. Před vyučováním se Vore učí dělat kotrmelce, zpívat tleskanou, strefit míč a taky se ráda vyptává, co měly děti na oběd. Z kuchyně má totiž slušnou slovní zásobu Etiopského jídelníčku. Následně se rozplývá nad představou všech těch dobrot: makarony s rajčetem, chleba-burger (místo masa brambora) nebo fr-fr(injerové trhance).

Pro Čecha nemastné a neslané. Pro děti chutnější než hlad.

Ve třídě se věnuji především dětem, které letos začaly navštěvovat školu, tudíž ještě neumí psát. Také se mezi nimi najdou takové, které na školu nemají prostředky. Mám tu i jednoho chlapečka autistu. Usoudila jsem, že potřebují individuální přístup. Mezitím, co je učitelka zaměstnaná výukou a uklidňováním dětí, dbám o to, aby malí studenti nezaháleli. Předkresluji do sešitů písmenka a číslice. Povzbuzuji je v kostrbatém krasopisu a chválím za každý symbol, který se podařil usadit na linku. Paradoxem je amharská abeceda, kterou se díky prepisování postupně učím i já.

Mimo každodenní práci se najdou i okamžiky, které mi dobíjí baterky. Několika příjemnými zážitky mne obdaroval např. den, kdy se celá komunita vydala na výlet do města Zway. Navštívili jsme poutní místo, k němuž se plulo loďkou. Zahlédla jsem svou první africkou opici, prošla se mezi hejny pelikánů, kormoránů a dalšího jezerního ptactva, navštívila místní salesiány a poznala kousek Etiopské země.

Tento měsíc naše komunita hostila i několik návštěv. Na svaté novice se přijeli podívat provinciálové z Afrických zemí (Kongo, Zambie, Jihoafrická republika, Mosambik...), jejichž letošní sraz padl na Etiopii. Dále přijeli Římští velvyslanci, konkrétně z Vatikánu, aby následně podali zprávu, jak si Etopie vede. Navštívil nás nový misionář z Filipín a další významní lidé, jejichž posty jsem už zapoměla. Ty

všechny doprovázel provinciál Abba Estifanos, kterého si pro jeho otevřenou a laskavou povahu všichni váží. Abych nezapomněla, v komunitě máme přírustek. Bratr Hagos zde na praxi stráví 3 měsíce.

Jedno nedělní poledne se u nás v tanečním sále konala svatební hostina bývalého animátora Melaku. Přestože novomanželé zvolili evropský způsob a namísto habešského oděvu a copánků měla nevěsta bílé šaty a drdol, slavnostní průvod doprovázely tradiční písně a tance. Družičky a svědkové krmili manželský pár injerou a watem. Na sváteční oběd dorazilo 400 svatebčanů.

A když už jsem u toho jídla. Měla jsem možnost navštívit místní tržiště a vidět Etiopany ve svém živlu. Pod plátěnými přístřešky byla na jutách vyskládaná zelenina, v režných pytlích tef, luštěniny nebo koření. Orientální vůně se mísila s pachem zvířat. Lidé kolem mne stíhali mezi smlouváním o cenu probrat veškeré novinky, postěžovat si na počasí, zasmát se mé amharštině a ujistit se, zda opravdu nejsem Číňanka.

Doufám, že jsem vás nepřesytila pořádnou kaší informací. Základním pojivem tohoto receptu zůstává láska. Je stejná na celém světě. Díky ní jsem tady, učím se ji žít a posílám Vám ji do České Republiky.

Děkuji za Vaše modlitby, které mě neskutečně nesou. Často na Vás myslím.

**Opatrujte se a radujte se ☺
Vaše Veru**